مطبعه و محل اداره :

جغال اوغلنده امنیت
صندوغی جوارنده
شکول یقوشنده
۲۲ نومرو

صراط مستقیم

۱۳۲۶

مسلکزه موافق آثار
جدیه مع المنونیه
قبول اولنور

درج ایدلهجك آثار اعاده اولنماز

دین ، فلسفه ، علوم ، صنوف ، ادبیات تاریخ ، وسیاسیاتدن وبالخاصه احوال وشئون اسلامیه دن بحث ایدر هفته ده بر نشر اولنور .

صاحب ومؤسسلری :
ابوالعلا زین العابدین ـ ح . اشرف ادیب
تاریخ تأسیسی
۱۰ تموز ۳۲٤

آبونه بدلی

	سنه لکی	الی آیلق	
ممالك عثمانیه ایچون	٦٥	٣٥	غروش
روسیه «	٦,٥	٣,٥	روبله
سائر ممالك اجنبیه «	١٧	٩	فرانق

درسعادتده نسخه‌سی ٥ پاره در

قیرله‌دن مقوا بورو ایله کوندریلیرسه سنوی
۲۰ غروش فضله آلنیر

عدد : ۱۷۰ | ۱٦ ذی‌الحجة الشریفه ۱۳۲۹ پنجشنبه ۲۵ تشرین ثانی ۱۳۲۷ | یدنجی جلد

افندیلر ، دوستمك قورقاقلره یاراشان بو عاقبت فجیعه‌سنه اوقدر اسفناك اولدم که . . . . . فقط نهایت ارقداشمك خاطره‌سی ، طوفان تقییحاتم آره‌سنده کومولدی قالدی . حالبوکه منتحر دوستمك بندن نصیبی بوء اولیه جقدی. لکن نه‌چاره که حسیاتم وجدانم بنی جنازه‌سنی تشییعدن بیله بنی منع ایتمشدی. آ کلاشیلیورکه منتحرلرك خسرانی یالکز کندیلرنده قالمیور ، دوستلرینك حسیات مودتلرینی‌ده دوچار خیبت ایده‌یورلر .

امراض اجتماعیه‌مزدن بری‌ده افندیلر، فرنك مربی وخدمتکارلردر. بونلر، اولرمزده اخلاق اسلامیه‌یی ، مبادیٔ دینیه وعادات قومیه‌یی برباد ایده‌جك صورتده طولدیلر . بو ، بزه زنکینلرمزك ، بیسوکلرمزك یوکلتدیکی بر مرض مزمندرکه کوری کورینه تقلید وسرایت طریقیله طبقات متوسطه‌یه قدر یاییلدی . بو مربیه‌لر ایله آره‌مزده اخلاق ، عادات ، حریت ، دین ، لسان، یمك ایچمك، حتی جدی و مزاحی سوزلرده بیله درین برمبانیت واردر. چوجقلرمزی، جکر پاره‌لرمزی ناصل اولورده بونلرك عهدهٔ تربیه‌لرینه تودیع ایده بیلیرز؟... چوجقلرمزی دها بشیکده ایکن بو مدهش مزاره آتمق بزه حرامدر !

اصلسز بر شهرت وشرفه قاپیله‌رق بو چیقمساز یوله صاپانلر ، اونوتماسونلرکه :

اولادلرینه ، وطنلرینه ، حالو استقباله قارشی بیله‌بیله یاخود کور کورینه بیوك بر جنایت ارتکاب ایدیورلر، ارباب اذعاندن ایسه‌لر بتون بو مقدساتی کوز اوکنه آلسونلر ، باشلرینی اکه‌رك درین درین دوشونسونلر .

امراض اجتماعیه‌مزدن بری‌ده افندیلر ، ثروت عمومیه‌یی رخنه‌دار ایدن، فقر وافلاسه یول آچان، خلقی کندی مملکتلرنده غریب براقان نهایت النده اوجنده نه‌وارسه هپسندن محروم ایده‌رك یارماغی آغزنده پریشانلغه سوق ایدن فائضجیلك‌در .

اوت ؛ فائضجیلر دوچار فقر اولدیلر . چونکه : صحیفهٔ استقبالدن بر شیٔ اوقومدیلر، نهایت ظلمات احتیاج ایچنده بوغولدیلر قالدیلر . ای ارباب ربا! آرتق سرخوشلقدن واز کچکز، اویانکز. سزی مصیبت فقروخساده دوچار ایدن بو « کور تقلید » دن آرتق واز کچکز . لذت حیات ایله آره‌کزی آچیق براقان بو فنا استیاددن یاقایی صیریکز . بر لذت موهومه‌یه قاپیله‌رق خطرناك بریوله صاپمایکز؛ سیرت سابقهٔ حسنه‌کزه رجعت ایدیکزکه الکزدن چیقانلر تکرار کاسبین ، حیات ومعاشده یوکسلك برناصیهٔ مجد وشرفکز اولسون ، « یمحق الله الربا و یربی الصدقات » حقیقت قرآنیه‌سنی اونوتمایکز.

مصائب اجتماعیه‌مزدن بریده افندیلر ، قماردر . ناموس ایله برابر هرشیدن بزی صفر الید براقان بو آتشناك اویوندن حساسیت وجدان ، کرامت انسانیه نامنه واز کچملی‌یز ، ای کیجه‌لرینی کوندوزلرینی بر اوغورده هبا ایدن قماربازلر ، غالبی مغلوبندن شرلی اولان بونا وسسز محاربه‌دن صاقنکز .

لوازمی ، شرف انسانیتکز ، کندیکز واولادو اعقابکزك ، بتون سزجه عزیز اولانلرك حال استقبالی ایله تدارك ایدیلن بوقاهرمحاربه‌دن اوزاق ، پك اوزاق بولونکز .

افندیلر بو قمار فلاکتی، بر فلاکت‌دها طوغوردی: ارباب ثر تمز؛ تشبثات نافعه‌دن یوز چویریورلر .

افندیلر ، مال، مملکت ایچون بتون لوازم حیاتیه و ضروریه‌یی طوغوره جق بر قوتدر. متمولین ایسه شرکت مملکتك حافظ وامینی درلر.

مملکتده علمی، ادبی، صناعی، اقتصادی تشبثاتی تأیید ایتمیدرلرکه هم کندیلری هم وطنداشلری رفاه ایله یشاسونلر ، تاریخده ذکر جمیل ایله اسملرینی پایدار ایتسون . اجانبده کوردیککز حمیت وطنیه‌یه نمونهٔ امتثال اولمایدر. کورمیورمی‌یز؟ وارلرینی، یوقلرینی کمال خواهشله کوکل خوشلغیله وطنلرینك مصالح عالیه‌سنه وقف ایدیورلرانسان ایچون خدمت وطنیه‌دن شرفلی ، دکرلی بر خدمت دها کورمیورم . ای زنکینلر، وطنکزدن یوز چویرمه‌یکز. وحمیهٔ ملل سائره اغنیاسندن دون بر مرتبه‌ده قالمه‌یکز . بخیل ایلمه‌یکز ، سز کرم و سخا ایله معروف اولان اسلام اولادیسکز . وطنك صدای استمدادینه لبیك زن اجابت اولوکز. علمه، معنویات وطنه ظهیر اولوکز. فقراومساکین آره‌سنده نشر معارفه غیرت ایدیکزکه مملکت ، اونلرك یوزندن متفع اولسون . بن ، افندیلر ، فقیرك دوستی،و بخیل زنکینك دوشمنی‌یم . هر حس صاحبی‌ده بویله‌در .

ای زنکینلر، ارتکاب بخلدن، وطن دشمنلغندن حذر ایدیکز. تاکه حقکزده شو بیت ، صادق اولمسون :

ذاك الذی ان عاش لا یعتنی به
وان مات لاتحزن علیه اقاربه

ای زنکینلر ! (وفی اموالکم. .. .) قول کریمی خاطرلاییکز. ظن ایتمه‌یکزکه سائل نانپاره‌یه محتاج اولاندر، طلبکاران علم‌ده سائلر، محروملر زمره‌سندندر .

افندیلر امراض اجتماعیه‌مزدن بری‌ده مملکتمزده کندینی کوسترن سوء تعلیم‌در . امر معارفده طوتدیغمز یول ، ملتك نه استعداد ، نه‌ده امور ترقیسنه ، حسیاتنه توافق ایتمیور . ملت ، بر معرفت مترقیه ایسته‌یور، فقط نائل اولامیور .

بسم الله الرحمن الرحیم

واجبات تعاون المسلمین بالنسبة لبعضهم

ومن المعلوم انه یجب علی کل مسلم بالنسبة لسائر المسلمین ان یلاحظ شئونهم کما تستلزمهم الاخوة الحقة مثل المحبة والمعاونة و المساواة السائرة فی جمیع الحقوق الطبیعیه والساسیة . نعم ! یجب علی المسلم ان یعتبر سائر اعضاء الجمعیة الهیئة الاسلامیة اخوانه بصرف النظر علی اختلاف شئونهم وتباین اصولهم و الوانهم و عناصرهم و ان لایکون مناط التمایز بینهم الا

المزايا الشخصية و المكتسبات الذاتية مع جعل هذه المنيرة موكول الحكم فيها الى جانب الخالق جل شانه و عدم غنائها عن صاحبها امام القانون العادل . اما التحابب بين المسلمين اول شرط من شروط اكمال الايمان لقوله عليه الصلاة والسلام: (لن تدخلوا الجنة حتى تؤمنوا ولن تؤمنوا حتى تحابوا الخ اخرجه ابو داود فى مسنده) وقال عليه السلام (لايؤمن احدكم حتى يحب لاخيه المؤمن مايحب لنفسه . اخرجه البخارى فى الايمان وكذلك المسلم و الترمذى فى اماكن مختلفة) والمقصد من الايمان هنا هو الايمان الكامل لان اصل الايمان لايزول بزوالك ذلك و لكن يكمل بوجوده وانتقدير لايكمل ايمان احدكم . . . الخ والمحبة امر طبيعى غريزى احيانا لا تدخل تحت الاختيار و تارة تدخل . و اصلها ميل القلب الى ما يوافق المحب اليه و هذا الميل اما ان يكون بما يستلذه بحواسه بحسن الصورة كمحبة الحسن والجمال وما اشبههما واما ان يكون بما يستلذه بعقله كمطالعة المنة من رؤية احسان محبوبه و بره و نعمه المتقدمة التى ابتدأ بها من غير عمل استحقها به او ستره عن معايبه و هذه المحبة قد تتغير فى بعض المستضعفين من الناس بالنسبة بتغير الاحسان بحيث ان زاد الاحسان زاد الحب و ان نقصه نقصه . و اما اذا نشأت تلك المحبة من مطالعة الاجتهاد فى حقيقة الايمان و فوائده و شواهد كماله لاجل الاعظام والاجلال فى جميع شئون اخيه المسلم والمراعاة فى تمام حقوقه و معاونته فى كافة اموره ودفعه المضار عنه و الانتصاف من حقه و مظلمته مع التأمل فى فوائد شئون ذلك و العلم فى الغوامض بمقتضى ماكلف بايفائه فى كل حال من الاحوال خالياً من الغرض والامل والطلب فلاشك ان هذه المحبة لاتتغير لكونها لله تعالى لالاجل غرض دنيوى. وهذه المحبة لاتحصل الا بالمشاركة فى انقياد شريعة واحدة و قوانين متحدة وهى معنى حقيقة اخوة الايمان التى تجتمع المنقادين فى امر واحد وتحت المؤمنين على التحابب فى الله يعنى على المحبة التى تكون خالصة من شوائب الاغراض والحظوظ البشرية فبهذه النعمة يصبحون المؤمنون اخواناً ويجدون لذة حلاوة معنى الايمان وفوائده وهذا معنى قوله عليه السلام (ثلاث من وجد فيه وجد حلاوة الايمان ان يحب الله ورسوله اكثر من سواهما و ان يحب المرء لا يحبه الا لله وان يكره ان يعود فى الكفر بعد اذ انقذه الله كما يكره ان يلقى فى النار. اخرجه البخارى والمسلم فى صحيحيها) و نحن نريد ههنا ننبه « ان هذه المحبة التى امر بها صاحب الشرع تجب ان تكون بين المسلمين صادقة خالصة كما ذكرناه خالية من شوائب الاغراض والريا حتى تكون نتيجتها الاتفاق والاصارت نفاقا فلهذا يجب السعى فى تطهير تلك المحبة وجعلها خالصة لله كما يسعى فى تطهير سائر شروط الايمان من شوائب المكفوات حتى يتم له (الحصول عليها و لن يتم له ذلك الا بالتبصر فى مبلغ علاقاته من بنى ملته وفى نتايج ركونه اليهم فى عواقب الاخلاص لهم ان مداواتهم بشرط ان يكون عالما بحقيقة الحياة و تكاليفها ليرى رأى العين ان حياته مرتبطة بحياتهم وموته بموتهم . اذا تم له الحصول على هذا التبصر كما يجب يجد نفسه مسوقا رغم انفه الى اخلاص الحب لبنى ملته كما يكون مسوقا للانتجاء الى حصن شامخ هربا من سيل جارف .وهذه المحبة التى يدعو اليها الاسلام هى مناط كل سعادة اجتماعية وملاك كل مدنية حقيقية .

فيا ايها القارئ ! تدرس احوال الامم المتمدنة و تامل جيداً فى دقائق الاجرائها ترى ان اكثر الامم تماسكا بين احادها و تلاصقاً بين افرادها هى اسبقهم الى مضمار السعادة الحياتية و اولهم كلة فى الاحوال العمومية وترى مثل هذه الامة لاتعثر حتى تقوم ولاتهمد حتى تنشط فبينما تراها مرتبكة فى امورها الخارجيه ومهددة فى منابعها الحياتية الداخليه مما يقرب اليك الجزم بقرب سقوطها و وشك لك انحلالها ، لاتلبث ان تراها قامت تنفض عن رأسها غبار الارتباك وصاحت بمن ينادى من كل جانب بالنجاح فبددتهم و فوقتهم بغير سلاح . اليس هذا من اسرار التماسك الذى هو نتيجة المحبة والتعاون. فرفعهم الى اوج لم ينله اليوم غيرهم واوصلهم الى مجد لم يرتق اليه سواهم ثم لهم ذلك بعد انقطاع والتنابذ بفضل الديانة الاسلامية والعمل باوامرها السماوية، ولو اردنا ان ننقل هنا ماورد فى ضرورة التحابب والتعاون والارتباط بين المسلمين لطال بنا الكلام ولزمنا صفحات كثيرة جدا فنكتفى الان بايراد قوله عليه السلام: (ان المؤمن للمؤمن كالبنيان يشد بعضه بعضا وشبك اصابعه. اخرجه البخارى وسائر الائمة فى كتبهم الصحيحة) لايخفى على الفطن اللبيب والمتدبر الاريب مالهذا الحديث من الفوائد الحكمية والعوائد السياسية فى الامر بالوجوب لكل مسلم ان يكون معيناً لاخيه المسلم فى جميع حاجاته و ظهيراً مشيداً فى كافة شئونه مثل البنيان والحائط المشيد فى امام الاعداء كسد مرصوص لمحافظة اوطانهم وانفسهم واعراضهم واموالهم عن الخصم الالد والمتجاسرين وهذا معنى قوله عليه الصلاة والسلام (المسلم اخو المسلم لايظلمه ولايسلمه ومن كان فى حاجة اخيه كان الله فى حاجة ومن فوج عن مسلم كربة فرج الله عنه كربة من كربات يوم القيامة ومن ستر مسلما ستره الله يوم القيامة اخرجه الائمة فى كتبهم الستة الصحيحة بالاتفاق) ومعنى الحديث ظاهر واما قوله عليه السلام ومن كان فى حاجة اخيه يدل على تفصيل وجواب المعاونة له بنفسه وماله وكل ماتيسر له كوجوب سائر التكاليف بل اقول ان تلك المعاونة فى يومنا هذا فرض عين على كل فرد من افراد المسلمين كسائر الفروض ، كالصلاة والصوم الخ فمن امكن له المعاونة بنفسه فبنفسه ومن لم يمكن فبماله وغنائه او بما تيسر له فيما كان من اعانة اخيه المسلم فى شئ من الدنيا ايما كان وايما كان. فنحن لنورد لك هنا بعض حقائق تاريخية تدل على مبالغ التعاون الاخوة التى كانت موجودة بين افراد الجمعية الاسلامية الاولى ليتعط بها القارئ الفطن من ابناء هذا العصر وايعلم ان السلف بلغوا من مكارم الاخلاق درجة لاتحصل بين اخوين شقيقين من الخلف فى هذا الزمان لانا لانهتم بتلك الغوامض والحقائق التى امرنا بها شريعتنا صارفين النظر عن كل مايعود بالنفع على اخواننا المسلمين من التظاهر والتعاون.

قال حذيفة العدوى : انطلقت يوم اليرموك اطلب ابن عم لى بين الجرحى ومعى شيئاً من الماء وانا اقول فى نفسى ان كان به رمق سقية ومسحت به وجهه فاذا اتاه فقلت له اسقيك يا ابن عم ؟ فاشار الى (ان نعم) فاذا رجل مصاب نائم فى جنبه يقول (آه من العطش !) فاشار ابن عمى الى ان انطلق بالماء اليه فجئته لاسقيه فاذا هو هشام بن العاص فقلت اسقيك ياهشام ؟ فسمع به رجل

اخروقال (واه من العطش !) فاشا رالى هشام ان انطاق بالماء اليه فاتيت الى الثالث فاذاهو قدمات فرجعت انى هشام فوجدته كذلك قدمات فرجعت الى ابن عمى فوجدته ميتاقد قضى عليه الاجل فبقى الماء عندى ولم اسق به احدا. فانظر الى هذه الارواح الطاهرة التى تشعر ببعضعها كما كانت اشباحها تشد بعضها بعضا حتى فى ساعة لاتستطيع الام المشفقة فيها ان تفتكر فى فلذة كبدها انظر الى هذه النفوس الزكية التى تؤثر غيرها عليها فى ساعة هو لها عظيم والمها جسيم (ويؤثرون على انفسهم ولوكان بهم خصاصة) ثم تأمل ايها الفطن المتدبر ! فيما تستازمه هذا التعاون من الاوصاف التى يفتخر بها هذا الانسان ويدعى استناداً عليها انه ارفع وافضل من سائر المخلوقات. فهل يعد هذا التماسك والتعاون بين افراد ابائنا الاولين نستغرب سرعة امتلاكهم لازمة هذه البلاد مع قلة عددهم و انشدكم بالله ايها الاخوان المسلمون ! اما نحن ابناء تلك الاباء ؟ اما كانت تلك التعاون الحقة شان كل فرد من افرادنا فى هذه الزمان سواءً كان عربيا او اعجميا ، تركياً ؛ او كرديا ، اميراً اوفقيرا ؟ اما علمنا انه من اعظم الاسباب والزم الوسائل السعادة الامة ونجاحها وطيب صلاحها وحياتها والسلامة والعمران فى كافة بلادها وثنودها ؟ اما عرفنا ان المعاونة تعطى صادق الميل والاخلاص والمصافاة والوفاء والمحاماة ؟ اليس هذا اعلى رتب الالفة والاتفاق والارتباط الذى به هناء المعيشة وطيب حياة الانسان فى هذا الدار ؟ اما فهنا بهذا الامر الجلى ان واضع نظامات الانسانيه ومؤسس قوانين المدنية وصاحب الشريعة الحكمية عليه افضل التحية ما وجب التعاون على افرادامته الا لهذا السر ؛ كما ورد فى الكتب الستة الصحيحة فى باب فضائل الصحابة عن انس رضى الله عنه انه قال قدم علينا عبدالرحمن ابن عوف (ونحن مع النبى فى المدينه) اخى رسول الله صلى الله عليه وسلم بينه وبين سعد بن الربيع للتعاون والتناصر فى جميع شؤن المسلمين فقال سعد لعبدالرحمن قد علمت الانصار انى من اكثرها مالاً ساقسم مالى بينى و بينك شطرين . . . فقال عبدالرحمن اشهد بالله فقد اتيت حقوق الاخوة و وفيت درجاة التعاون اكملها بارك الله لك فى مالك الخ) تامل تودد المسلمين فى صدر الاسلام وتعاونهم لبعضهم حتى يسريان تلك المحبة والتعاون فى الامة الاسلامية الاولى تايدت دعائم فتوحات البلاد الاسلامية وتاسست اساس الاخوة والحرية والمساواة والعدالة تاييداً وتاسيسا لايبلغ شاوه ولايتحصل لاحد بغير الاسلام على جزء منه. فاذا تاملت فيما سودناه هنا من الادلة الشرعية والعقلية والنقلية فهمت ان مقصد الخالق جل وعلا من انزال الكتب وبعث الرسل وسن الاديان ووضع القوانين لم يكن الا حكمة لانتظام الجمعيات البشرية وتهذيبها وترقيها الى اوج المدنية بسيادة النواميس المدنية على افرادها وتفهيم مايجب لهم من اللوازم الضرورية ابقاء الهيئة الاجتماعية فى سعادتها وارتقائها ونجاحها وفلاحها فاذا علمت هذا فهمت ان من اهم تلك اللوازم الضرورية هو التعاون بين افرادها والاتفاق بكل مايصلح للاتفاق فى حالتى السراء والضراء والرخاء والشدة واليسر والعسر وفى سائر الاحوال كلها (سيما فى حالة الضراء والباسأ) وبالاحسان مما يسرلك على سبيل البر والتقوى والتواصل الذى امرنا به المدبر الحقيق ورسوله صلى الله عليه وسلم فاذا عرفت هذا وسمعت خلاصة الحادث المؤلم الذى احتال به اعمال تلك الامة الوحشية التى تدعى خدمة الانسانية والاقوام البدوية التى تزعم مراعاة حقوق المدنية الاوهم اعدائنا المسلمين واعداء كل انسانية يتانس به كل انسان فى اقطار الارض اجمعين الاوهم الايطاليون المحتلون لهتك حرمة الاسلام والمسلمين اعداءنا الذين يعملون كل حيلة لتفوقنا و يصممون لضبط بلدة من بلادنا و يسرحون دعائهم المقهورة فى قطر الطرابلس والاكناف و يفتنون بعض الاغرار ليتملكوا تلك البلاد التى عجنت بدم الاسلاف فويل ثم ويل على تلك الاقوام الوحشية التى يدعون المدنية و يزعمون مراعاة حقوق بين الملل و الدول والانسانية مع كونهم هم المنافقون الذين يقولون بافواههم مالبس فى قلوبهم وهم الذين هجموا على بلادنا و سفكوا دماء كبيرنا و صغيرنا و خلاوا نحور رجالنا و نسائنا اتصرف حقوقنا فلاحول ولاقوة الابا[illegible] فالى من و الى اى حد تبلغ استكانتنا و الى اى غاية تصل [illegible] غايتها فتنفرج وأى يوم يدركنا الله فيه [illegible] و قوته فى غاية الهرج و المرج . [illegible] حقائقها و وقفت على غوامض احوال المسلمين الذين [illegible] باموالهم و انفسهم لدفع العدو عن اوطانهم والظلم عن انفسهم و [illegible] القتال عن نحور نسائهم و صبيانهم فلا شك ان قلبك يمتلأ من ذلك احزانا و هموما و غموما و تركت مسالك الشح والاتصاف و التزمت مناهج الجود والانصاف واسرعت بانفاق ماتيسر لك من الاموال بالارغاف والقيت فى قلوب الاعداء الزفزاف بلا خلاف فهلموا ايها المسلمون على المعاونة لهم بالانفاق من الذهب والفضة و الشعير والحنطة وكل ماتيسر لكم رحمكم الله بالارعاف و انا اختم كلامى بدعاء النبى صلى الله عليه وسلم وقوله: (اللهم و ايما مسلم خلف غازيا او مرابطاً فى داره اوتعهد خالفيه فى غيبته او اعانه بطائفة من ذهب او فضة او حبة من ماله او امده بعتاد او شحذه على جهاد او اتبعه فى وجهه دعوة اورعى له من ورائه حرمة فاجر له مثل اجره وزناً بوزن و مثلاً بمثل و عوضه من فعله عوضاً حاضراً يتعجل به نفع ماقدم و سرور ماتى الى ان ينتهى به الى الوقت الى ماجريت له من فضلك و اعددت له من كرامتك)

خادم اهل العلم

الحاج على وفا البغدادى

محزون اولايلم، فقط . . .

١٣٢٩ سنه اول ، دين فطرى اسلامك شارع حكيمى ، اعداى حقك كور وجاهل نفاقلرى سبب اولەرق، ينه حقك امريله «مكه»دن، مدينەيه طوغرى هجرت ايدركن بولندقلرى غارده صاحب فضائلمندى جناب صديقه : (لاتحزن ان الله معنا) بيوريورلردى .

بوكون اواولوالعزم پيغمبرك امتى ؛ « غاروطن »ك ايچنده ، ينه محصوردر. ينه بوكون جناب ابوبكرك بيوردقلرى كبى حضرت محمد اولديسه «الله باقيدر » ، قرأنى باقيدر ، لسان الغيب الوهيت بزه عينى حقيقتى